

[Boligministeren.]
forvente, at hvis denne udvikling fortsatte, ville antallet af udlejningslejligheder falde. Det falder jo automatisk i samme takt, som der oprettes ejerlejligheder i den gamle boligmasse. Sammenligningen imellem parcelhuset og ejerlejligheden er kun rigtig, når der er tale om nybyggeri; den er absolut ikke relevant, når der er tale om den ældre boligmasse, for hver gang man her opretter en ejerlejlighed, nedlægger man en udlejningslejlighed. Det er balancen imellem disse to boligformer, vi gerne vil opretholde. Det er begrundelsen for, at loven også skal gælde i de uregulerede områder.

Vi har nu lovfæstet ejerlejlighedsprincippet i nybyggeriet, og jeg vil gerne her tilføje, at det glædede mig meget, at hr. Henning Philipsen på SF's vegne nu har taget samme stilling til ejerlejligheder i nybyggeriet, som socialdemokratiet hele tiden har haft.

Må jeg sige generelt om genudlejningsforhøjelserne: jeg kunne næsten ikke undgå at få tårer i øjnene, da hr. Hastrup omtalte alle de smukke motiver, der lå bag ved gennemførelsen i sin tid af den lov, som VKR-regeringen alene gennemførte og imod oppositionens advarsler og stemmer. Jeg mener ikke, at der med genudlejningsforhøjelserne sker nogen som helst form for normalisering. Det er i hvert fald en normalisering i snegetempo med den procedure og den udvikling, der er. Jeg synes også, at det i sig selv er en asocial udligning, at enkelte personer, som af den ene eller den anden grund flytter, skal være med til at betale driftslåneordningen i det sociale byggeri, skal være med til at betale Grundejernes Investeringsfond. Jeg synes ikke, at det er en særlig social tanke. Jeg har den modsatte opfattelse af flere af ordførerne, som mente, denne genudlejningsforhøjelsesbestemmelse kunne medvirke til en normalisering af boligmarkedet. Jeg mener tværtimod, at denne bestemmelse har forgiftet enhver normalisering af boligmarkedet. Vi forsøgte i boligudvalget at undgå denne genudlejningsforhøjelse, men uden noget held.

Det er de generelle bemærkninger, som jeg kan sige om disse to ting.

Hr. Guldberg stillede et direkte spørgsmål, som jeg ikke er sikker på at jeg helt forstod. Har jeg forstået det rigtigt sådan,

at han sammenlignede andelsboligforeningerne med ejerlejlighedsejendommene, fordi der i dag ikke findes bestemmelse om værdien af egen bolig i andelsboliger, så kan jeg i hvert fald sige, at jeg ikke er indstillet på, at den skal indføres. Jeg vil gerne, hvis det er muligt, høre lidt nærmere om det; måske kan vi vende tilbage til det under udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling, hvis jeg kan få et spørgsmål her.

Om de problemer, hr. Henning Philipsen stillede op, vil jeg sige, at vi fra regeringens side er meget opmærksomme på spørgsmålet om spekulation i fast ejendom, og vi overvejer, hvad der kan gøres imod den udvikling, vi har kendt igennem en længere tid. Jeg er også helt enig med hr. Henning Philipsen i at sætte et spørgsmålstegn ved, hvad der er den bedste familiebolig. Er det ejerlejligheden, er det parcelhuset, eller er det udlejningsboligen? Der er vel kun én, der kan afgøre det, og det er den enkelte familie. Derfor er det min hensigt i hvert fald at skabe en boligsituation, så den enkelte familie frit kan vælge inden for boligområdet og få den bolig, som familien betragter som den bedste.

Må jeg endelig sige om SF's ændringsforslag, at vi i boligministeriet i samarbejde med justitsministeriet har set på det, og vi har altså vor tvivl om ikke dette ændringsforslag kommer i strid med grundlovens § 73 om ejendomsretten. Så kan man spørge, hvem det er, § 73 beskytter. Ja, når det er ejendomsretten, er det klart de besiddende. Men når jeg alligevel anbefaler, at man stemmer imod det, er grunden den, at hvis det blev vedtaget, kunne det indebære den risiko, at andre her i salen ville kræve lovens ikrafttræden udsat, således at den først kan virke efter et kommende folketingsvalg, og den risiko synes jeg ikke man skal løbe. Derfor vil jeg egentlig anbefale hr. Henning Philipsen på sit partis vegne at trække ændringsforslaget tilbage.

Hastrup: Jeg skal kun gøre en kort bemærkning til boligministeren, der henviste til, at det, der nu gennemføres, for så vidt angår ejerlejlighederne, svarer til, hvad socialdemokratiet principielt har stået på hele tiden siden boligforliget. Det fik mig til at erindre en historie, jeg engang har hørt om en taler, der stod her på folketingets taler-